

SOLISTES A L'AULA I5

L'ACORDIÓ

GUIA DIDÀCTICA

1- INTRODUCCIÓ A L'AUDICIÓ

L'arribada de l'acordió a Catalunya entre les classes populars va desencadenar una autèntica revolució pel fet que amb un sol instrument executat per un únic instrumentista ja es podia gaudir d'un ball amb tots els elements necessaris. El motiu n'és molt senzill: L'acordió permet interpretar simultàniament les línies melòdiques (mà dreta, és a dir, el teclat) i el seu corresponent acompanyament rítmic/harmònic (mà esquerra, encarregada de fer anar els botons). La combinació d'aquest fet amb la seva reduïda mida, especialment comparant-lo amb els altres instruments capaços d'aquesta virtut multifuncional com el piano o l'orgue i, com a conseqüència, el preu no massa alt que significava per als tocadors d'adquirir-ne un, va ajudar a que, a moltes zones del país, especialment als Pirineus i comarques adjacents, s'instaurés d'una manera tant sòlida que d'ençà de la seva aparició i amb el pas de no massa anys va acabar per desplaçar-ne d'altres que fins el moment eren molt més populars (violí, sac, flabiol, guitarra, gralla...).

2- CONTINGUT I GUIÓ DE L'AUDICIÓ

•El principi sonor de l'acordió

Les sessions es desenvoluparan encarades per a què els alumnes d'I5 coneguin el mecanisme responsable de l'emissió del so de l'acordió (família de vent) comparant la manxa d'aquest amb estris presents en la seva vida quotidiana, com per exemple un inflador de pilotes, neumàtics de bici o de platja

•Qualitats de l'instrument

Es desglossaran i s'interpretaran per separat les funcions musicals que cadascuna de les dues mans de l'acordionista executa, tot fent adonar a l'alumnat que el què fa la mà dreta és exactament el que ells estaran cantant (la melodia), i l'esquerra és l'encarregada de fer sonar un "complement" que ells mateixos trobaran enriquidor quan se sumi a la línia melòdica, dit altrament i d'una manera molt planera, "l'acompanyament".

•Part lúdica: les cançons

S'interpretaran un seguit de cançons amb l'objectiu de fer participar la mainada.

Per un costat, cançons que tenen integrades ja sigui a través de dibuixos animats adequats per la seva edat o bé d'altres de moda que amb certesa tenen escoltades a casa. Els temes triats són: "sóc un mico", de El Pot Petit

<https://youtu.be/NJSDfeWP9Wc?si=f1qn4iywQlla6-xc>

i "Mi burrito sabanero", d'Hugo Blanco.

Per l'altre, temes de l'àmbit més tradicional (amb el qual l'acordió hi té un estret lligam) on combinarem el cant amb certs patrons rítmics i, al mateix temps, proposen jocs divertits i alhora enriquidors, com ara fer anar els números i anar restant a cada passada de la melodia un objecte (el cas de "tres pometes té el pomer" i moltes altres d'occitanes i de l'antic regne de la corona catalano-aragonesa). Juntament amb l'esmentat tema cantarem un popurri de cançons infantils catalanes ("Sol, solet", "el Joan petit", "la lluna, la pruna" i "cargol, treu banya").

•L'acordió ens mans de l'alumnat

Per últim, amb la intenció de fer-los sentir encara més partíceps i d'engrescar-los a adquirir un interès per aquest instrument, se'ls deixarà tenir entre mans un acordió petit ja pensat per a menuts de la seva edat, per tal que experimentin el conjunt de funcions motrius que han de posar en marxa per fer-lo sonar.

•Conclusió

Amb aquest guió de desenvolupament descrit fins aquí es preten sensibilitzar l'alumnat amb la música en general d'una manera que se senti integrat en el món sonor. El fet que l'acordió sigui l'instrument presentat és un fet rellevant, ja que la seva existència és prou coneguda, però el contacte dels xics amb ell en certs casos pot ser nul i en d'altres produïts en contextos no propicis per a què sigui valorat de manera positiva, com el metro o els músics de carrer.

•Objectiu

Fomentar interès per la música i la cultura en general i amalgamar-lo amb jocs participatius i lúdics, però també que vagin de la mà de l'aprenentatge de

3- INTRODUCCIÓ A L'INSTRUMENT

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Acordi%C3%B3>

L'acordiό és un instrument musical de vent que pertany a la família dels instruments aeròfons mecànics. Està format per una manxa feta de plec de cartró recoberts amb roba i dues caixes harmòniques de fusta amb botons i/o tecles disposades a banda i banda. A l'interior d'aquestes caixes hi ha els diapasons porta llengüetes, unes peces de fusta similars a les harmòniques de boca que contenen les llengüetes o inxes d'acer que produeixen el so en vibrar gràcies a la força del corrent d'aire que genera la manxa, accionada pel braç esquerre de l'acordionista.

Habitualment, les melodies es toquen amb el teclat corresponent a la mà dreta (Manual I), que pot ser de botons o de tecles. Els baixos, acords i acompanyaments harmònics i rítmics es toquen amb el teclat corresponent a la mà esquerra (Manual II). A més, hi ha acordions que disposen d'un sistema mecànic que transforma, a voluntat de l'acordionista, la disposició dels acords de la part esquerra en notes soles ordenades de greu a agut (Manual III, anomenat també sistema de baixos lliures o *basetti*).